Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 237 (1987) ♦ Четвер, 10 грудня 1998 року ♦ Ціна договірна

10 грудня

✔ День прав людини. 50 років тому Генеральна Асамблея ООН прийняла Декларацію прав людини.
✔ 1517 року помер український поет епохи європейського Відродження Павло Русин
✔ Сьогодні в Осло та Стокгольмі, в день пам'яті Альфреда Нобеля (помер 1896 року), відбудуться щорічні урочистості, пов'язані з врученням нобелівських премій лауреатам 1998 року.
✔ 1872 року народився правник-науковець Андрій Яковлів
✔ 177 років тому в Немирові (Вінниччина) народився російський поет Микола Некрасов

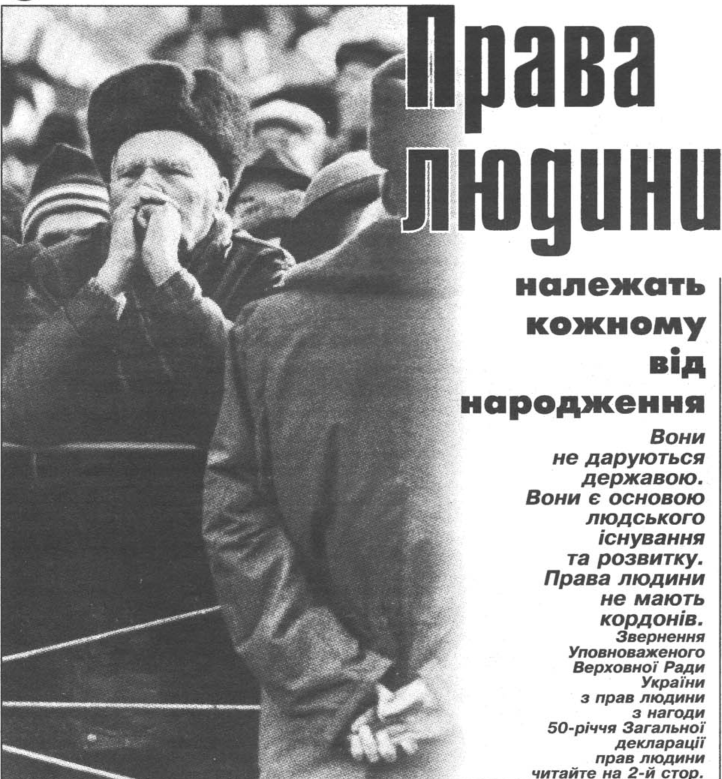
Конституційний суд гарантує парламентаріям повну демократію

51 народний депутат України висловив незгоду з Постановою ВР «Про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України» від 13 травня 1998 року, згідно з якою політичні партії та блоки, які подолали чотиривідсотковий бар'єр на виборах, утворюють депутатські фракції у складі не менш як 14 осіб, розцінивши її як неконституційну.

Народні депутати, серед яких більшість обрані в одномандатних округах, вважали, що такі зміни істотно обмежують права і свободи народних депутатів, їх право добровільно об'єднуватися у фракції та групи і на партійній, і на позапартійній основі.

(Зак інчення на 2-й стор.).

Сьогодні — День прав людини

Права людини

належать кожному від народження

Вони не даруються державою. Вони є основою людського існування та розвитку. Права людини не мають кордонів.

Звернення Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з нагоди 50-річчя Загальної декларації прав людини *читайте на 2-й стор.*

! У номер

РАДА ФРАКЦІЙ: ПОСИЛЮВАТИ ВПЛИВ НА ЗАКОНОТВОРЧИЙ ПРОЦЕС

8 грудня у Верховній Раді України відбулося чергове засідання ради парламентських фракцій і груп. Учасники розмови зосередили увагу на заходах, які слід здійснити для посилення свого впливу на законотворчий процес.

В інформації Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка, який вів засідання, у виступах керівників фракцій і груп наголошувалось, що робота має йти в трьох основних напрямах. Це — співпраця трьох гілок влади, згідно з Конституцією —відновлення вертикалі в діяльності рад, старанна підготовка насамперед законодавчих актів, покликаних сприяти якомога швидшому поліпшенню соціально-економічної ситуації в країні.

(Закінчення на 2-й стор.).

Попереду — політична боротьба

Більшість людей сьогодні чомусь пов'язують усі негаразди нашого суспільства з відсутністю законів, які дають можливість розвиватися. Та винні не закони, бо їх більш, ніж треба, а те, що вони не діють. На цьому наголосив перший заступник Голови Верховної Ради України Адам Мартинюк під час зустрічі з новопризначеними головами районних державних адміністрацій в Інституті підвищення кваліфікації кадрів Української академії державного управління при Президентові України.

(Закінчення на 2-й стор.).

Парламентська хроніка

Ранкове і денне засідання 9 грудня

Депутати з'ясують обставини затримання колеги

Після проголошення низки запитів народні обранці повернулися до обговорення законопроектів щодо пенсійного забезпечення. Зокрема, пропонувалося прийняти в першому читанні проект закону про пенсії за особливі заслуги перед Україною. Однак, як показала дискусія, цей проект не знайшов підтримки більшості депутатів. Не допомогло навіть голосування в поіменному режимі. Потім сесія перейшла до обговорення проекту закону про внесення змін до Закону України «Про пенсійне забезпечення».

(Закінчення на 2-й стор.).

Скандал

Адвокат Лазаренка пропонує заставу. Женевський прокурор — в'язницю. Що вибере Слідча палата?

Народний депутат України Павло Лазаренко залишиться під вартою в Женеві принаймні до п'ятниці. Слухання справи перенесено через «велику кількість фактів та обставин». І саме завтра, повідомила ІТАР-ТАКС, Слідча палата Женеви має оголосити своє рішення: залишати Лазаренка під арештом до завершення розслідування чи звільнити під заставу. Таку в розмірі від 4 до 5 мільйонів швейцарських франків (2,85—3,5 млн. доларів) запропонував, за твердженням агенції, адвокат Поль Туллі-Харт.

(Закінчення на 7-й стор.).

Передплата-99

«Голос України» заохочує своїх передплатників. Тим, хто зробив свій вибір і передплатив нашу газету на рік або півроку, треба надіслати до редакції копію передплатної квитанції. На конверті обов'язково зробіть позначку «Заохочення-99». На щасливих передплатників чекають найрізноманітніші призи. І все це завдяки нашим спонсорам:

81. ЗАТ «Асоціація «Темп» (президент Микола Казаков) — три безоплатні курси лікування в госпіталі мікрохвильової резонансної терапії «Госпіталь Сітько — МРТ».

82. ВАТ «Романівський склозавод» (голова правління Віктор Куницький) — вироби з кришталю.

83. Колективному підприємству «Баранівський фарфоровий завод» (директор Борис Стремоухов) — набір посуду.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент призів для заохочення справжніх друзів газети.

❍ У селі Шевченкове Приазовського району Запорізької області провалилися під кригу і втопилися двоє восьмирічних хлопчиків.

❍ У Черкасах проходить безстрокове пікетування облпрокуратури, спричинене повторним арештом колишнього голови Тальнівської райдержадміністрації.

P.S.

Спробуй і отримай!

У номер

✔ Київ

Рада фракцій: посилювати вплив на законотворчий процес

(Початок на 1-й стор.).

Порушувалися питання тіснішої взаємодії фракцій з головами парламентських комітетів, структур секретаріату. Зазначалось, що потребує поліпшення робота фракційних керівників, як і загалом народних депутатів, у сесійній залі, виборчих округах.

Учасники розмови були спільні в тому, що законотворчий процес слід, по можливості, вивільняти від невмотивованої політизації, що він має повніше відповідати своєму основному призначенню. Висловлювалися пропозиції, на доповнення до Регламенту, врегулювати співпрацю фракцій і комітетів додатковими нормативними актами, а також посилити контроль з боку парламенту за діяльністю виконавчих органів влади.

Голова Верховної Ради висловив сподівання, що депутатські фракції і групи тісніше прилучаться до розроблення Національної програми відродження України. Він сказав, що висловлені пропозиції й зауваження будуть відображені в планах роботи й реалізовуватимуться. А нині головне, підкреслив Олександр Ткаченко, подбати, щоб Верховна Рада своєчасно опрацювала і прийняла державний бюджет на 1999 рік.

Прес-служба Верховної Ради України.

Попереду політична боротьба

(Початок на 1-й стор.).

Однією з проблем нашої держави Адам Мартинюк назвав те, що уряд і Президент не мають і не матимуть підтримки у Верховній Раді. У ній немає більшості, і жодна з фракцій не може гарантувати прийняття того чи іншого питання, яке вирішується ситуативно. Однак саме від Кабінету міністрів надходить найбільше законопроектів, і вони здебільшого не здобувають підтримки у сесійному залі.

Ще одна помилка, яка позначилася на економічному житті держави, на думку першого заступника голови парламенту, — це розведення у часі парламентських і президентських виборів. Через це найголовніші претенденти на посаду Президента, які практично всі нині перебувають у стінах ВР, думають не про сьогоднішній день, а про жовтень-99. Тому, переконаний А. Мартинюк, період до виборів стане періодом політичної боротьби, і після них новий глава держави, найпевніше, вступить у конфлікт із ВР, і плодотворної роботи не буде.

Ускладнює діяльність найвищого законодавчого органу і те, вважає перший заступник голови парламенту, що через відсутність єдиної економічної політики у державі кожне міністерство «протягує» закони «під себе», лобіруючи власні інтереси. Нерідко законопроекти, подані різними відомствами, суперечать один одному.

Бюджетний процес Адам Мартинюк назвав «майже детективним» і наголосив, що кожний із запропонованих урядом законів для поповнення доходної частини бюджету зводиться лише до збільшення податків. Натомість формувати бюджет треба не за рахунок податків, а через розвиток виробництва. Пропозиції бюджетного комітету про віднайдення додаткових 14 млрд. гривень Адам Мартинюк вважає малореальними: «Хто закликає до бездефіцитного бюджету, той сам собі лукавить».

Молодь вибирає професіональну армію

Молодий Рух та Українська студентська спілка розпочали кампанію за скасування загального військового обов'язку. «Негайно припинити призов до війська випускників вузів! Єдиний вихід — професіональна армія!» — лунало вчора біля стін Верховної Ради.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Депутати з'ясують обставини затримання колеги

Ранкове і денне засідання 9 грудня

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Свій варіант законопроекту запропонував Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, оскільки його члени вважали, що проект, поданий напередодні народними депутатами Володимиром Марченком і Наталею Вітренко, нереальний.

Голова Комітету ВР Віталій Луценко переконливо довів, що в Пенсійному фонді вистачить коштів для встановлення мінімальної пенсії в розмірі 55 гривень. І хоча дискусія була аж надто емоційною та гарячою, депутати вирішили, що цей законопроект можна прийняти в першому читанні і доручити комітетові доопрацювати його для другого читання.

Заступник міністра закордонних справ Олександр Чалий поінформував про деталі затримання народного депутата, експрем'єр-міністра, лідера партії «Громада» Павла Лазаренка і дії Міністерства закордонних справ щодо з'ясування ситуації довкола його затримання. Зокрема, як виявилося, Павло Лазаренко під час затримання пред'явив усе-таки український паспорт. А член фракції «Громада» Станіслав Сафронов повідомив, що судова палата Женеви відмовила прокуророві у продовженні строку затримання П. Лазаренка на три місяці. Це, до речі, за словами адвоката Павла Івановича, сталося вперше в судовій практиці Швейцарії.

Після перерви сесія обговорила проект постанови про приєднання Верховної Ради України до угоди про Міжпарламентську асамблею держав—учасниць Співдружності незалежних держав.

Проект постанови про приєднання Верховної Ради до угоди про МПА СНД не набрав необхідної кількості голосів.

Верховна Рада прийняла постанову у зв'язку із затриманням у Швейцарії народного депутата Павла Лазаренка. Постанова передбачає створення тимчасової спеціальної комісії для з'ясування всіх обставин затримання.

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Конституційний суд гарантує парламентаріям повну демократію

Конституція — закон для кожного

(Початок на 1-й стор.).

Виконавши скрупульозний аналіз відповідних положень Конституції та розглянувши справу, Конституційний суд вирішив:

визнати таким, що не відповідає Конституції України (є неконституційним) положення Постанови Верховної Ради України «Про внесення змін до Регламенту Верховної Ради України», за яким фракції у Верховній Раді України утворюються народними депутатами України лише «на основі політичних партій та блоків політичних партій, що подолали чотиривідсотковий бар'єр на виборах до Верховної Ради України 29 березня 1998 року».

Отже, це положення постанови втрачає чинність, а рішення КС є обов'язковим до виконання, остаточним і не може бути оскарженим.

На прес-конференції суддя-доповідач КС Павло Євграфов, відповідаючи на запитання журналістів, сказав, що рішення КС не приводить до того, що структура Верховної Ради має переглядатися чи руйнуватися. Навпаки, бажання Селянської партії, наприклад, створити у парламенті свою фракцію тепер матиме легітимні підстави, чого досі не було.

Що стосується кількісного складу кожної фракції, то це винятково внутрішня справа Верховної Ради. Нині ця кількість визначена 14 депутатами, а може в той чи інший бік мінятися.

Павло Євграфов звернув увагу журналістів на те, що у рішенні КС ніде не вживається вираз «депутатські фракції», а застосовується поняття «фракції Верховної Ради». Пояснюється це тим, що у міжнародній парламентській практиці фракції утворюються тільки на політичних, партійних засадах. Фракція — це політичне об'єднання, а не об'єднання депутатів.

Прийняте рішення КС означає: ВР не може вносити зміни у затверджений Регламент своїми постановами. Нагальна потреба — прийняти Закон про Регламент Верховної Ради, проект якого вже пройшов перше читання.

У законі стануть на свої місця всі неврегульовані питання, у тому числі й механізм внесення змін до Регламенту відповідно до вимог законотворення.

Анатолій КАРАСЕНКО.

ЗВЕРНЕННЯ

Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини з нагоди 50-річчя Загальної декларації прав людини

Сьогодні весь цивілізований світ відзначає 50-річчя визначної події — проголошення Генеральною Асамблеєю ООН Загальної декларації прав людини.

Права людини не даруються державою, а належать кожному від народження. Всі права людини — громадянські, політичні, економічні, соціальні — універсальні, неподільні, взаємозалежні та взаємопов'язані. Вони є основою людського існування та розвитку.

Визнання, дотримання та захист прав і свобод людини не є внутрішньою справою тієї чи тієї країни. Права людини не мають кордонів.

Спираючись на міжнародно-правові стандарти, проголошені в декларації, у 1996 році Верховна Рада України прийняла Конституцію України. У ній зазначено, що утвердження і забезпечення прав і свобод людини — головний обов'язок держави.

Однак на порозі нового тисячоліття ми ще далекі від реального втілення високих принципів та ідеалів Загальної декларації прав людини. Велика кількість наших громадян до цього часу не забезпечена мінімальними правами, передбаченими цією Декларацією. Адже кожна людина має право на життя, особисту недоторканність, рівність перед законом, право на працю та справедливу винагороду за неї, яка забезпечувала б гідні людини та її сім'ї умови існування, захист від безробіття, задовільний життєвий рівень, невтручання в особисте та сімейне життя, недоторканність житла, свободу думки, совісті й релігії, справедливий та неупереджений суд.

Знаменно те, що саме в рік ювілею проголошення Загальної декларації прав людини вперше в історії України було створено незалежний конституційний орган, яким є національна інституція Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини. Це — складова частина механізму захисту прав і свобод людини в нашій державі.

Уповноважений з прав людини покликаний сприяти додержанню принципів верховенства права та прав людини, у межах своїх повноважень вимагати від органів державної влади та місцевого самоврядування, їх посадових осіб дотримання норм Загальної декларації прав людини.

У цей особливий період історії нашої держави, становлення якої на пріоритеті прав людини тільки розпочинається, ми маємо усвідомити, що захист прав і свобод людини, її законних інтересів має стати сферою виняткової уваги та спільних зусиль влади, суспільства, всіх громадян України.

Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Ніна КАРПАЧОВА.

Осердя Основного Закону держави

Сьогодні минає піввіку від дня прийняття Генеральною Асамблеєю ООН Декларації прав людини.

До цієї дати і була приурочена зустріч судді Конституційного суду, знаного фахівця в галузі прав людини Петра Мартиненка з журналістами.

Головне досягнення декларації, на думку Петра Федоровича, — можливість судового захисту прав людини. У Конституції України повторено весь каталог прав і свобод, закріплених у Декларації прав людини, а стаття 9 Основного Закону дозволяє застосовувати норми міжнародних угод, ратифікованих Верховною Радою, у внутрішньому законодавчому полі. Однак за умови офіційного оприлюднення в нашій державі текстів цих угод, чого й досі не зроблено. Отож норми міжнародного права в Україні, на жаль, не застосовувалися.

— Наші законодавці істотно обмежили можливості Конституційного суду щодо захисту прав людини, — зауважив Петро Мартиненко. — Оскільки такі справи можуть потрапити до КС лише з подання Уповноваженого з прав людини, а, як відомо, ця інституція утворена нещодавно і проходить період становлення. А тому поки що жодного подання від Уповноваженого до Конституційного суду не надходило.

Володимир ВОЛИНСЬКИЙ.

Зрозуміти і допомогти

Таке життєве кредо голови Волинської обласної ради Василя Дмитрука

Самоврядування: дивіться, хто прийшов!

Із досьє «ГУ»

ДМИТРУК Василь Павлович народився у рік Дракона під знаком Козерога. Про таких людей говорять, як про цілеспрямованих, відвертих, які вміють досягати поставленої мети. Напевне, саме ці риси характеру і допомогли Василю Дмитруку подолати не одну життєву сходинку. Адже кар'єру свою він розпочав водієм у колгоспі.

З квітня цього року В. Дмитрук — голова Волинської обласної ради. Одружений. Має двох синів. Любить більше слухати, ніж говорити. Відпочиває з сім'єю на озері Світязь. Найсмачніша страва? Все те, що приготує дружина Людмила Ананіївна. Найболючіша проблема? Щоб всі працюючі вчасно одержували зарплату, пенсіонери — пенсію, а діти мали в чому ходити до школи.

— Василю Павловичу, сьогодні людям живеться важко. Не мені вам розповідати — самі бачите і знаєте. У всіх наших негараздах люди звинувачують владу. А ви як думаєте?

— Справді, важко живеться сьогодні нашим людям. Не хочу і не буду шукати виправдання. І кивати на Київ не буду, мовляв, всі біди йдуть звідти... Хоч, нема чого гріха таїти, маємо право і на таке кивання. Візьмімо бюджетну ситуацію в нашій області. Законом про держбюджет на нинішній рік Волині передбачалося надати 133 мільйони гривень дотації, але надійшло менше половини. Біди — затримка із виплатою зарплати працівникам бюджетної сфери, а також соціальних виплат... Даруйте, я обіцяв не шукати виправдання. Я глибоко переконаний і дотримуюся такої думки: влада на місці мусить дбати про людей. А що стосується питань бюджету, то я за те, що він повинен формуватися знизу, там, де є податкова база. Мені не зовсім зрозуміла позиція Кабміну і Міністерства фінансів, які налаштовані на те, щоб усі області стали дотаційними. Ми на місці повинні бути зацікавлені у зборі податків, інших платежів.

— Ви сказали, що влада на місці мусить дбати про людей. Вважаєте, що на Волині з цим все гаразд?

— Я так не думаю. Проблем є багато. І дуже різних. Але намагаємося самі їх розв'язати. Хай невеликі, але маємо успіхи. Зростання виробництва промислової продукції на кілька порядків більше, ніж торік. Освоєно випуск майже 240 найменувань товарів народного вжитку. Надоєно молока та одержано яєць майже стільки, як і торік. Основна частина тваринницької продукції вироблена в господарствах приватного сектора, які зберегли минулорічні обсяги виробництва м'яса, а молока та яєць збільшили на 2 і 7 відсотків. Приємно, що зросла інвестиційна активність наших підприємств. З початку року освоєно майже 100 мільйонів гривень капітальних вкладень, що значно більше, ніж за відповідний період минулого року. В області здано в експлуатацію 9 нових шкіл, ще 4 школи реконструйовано. У поліських селах Раків Ліс, Датинь, Підцир'я вчителі та батьки відсвяткували в нових школах новосілля. І це лише за один рік. Як тому не радіти?

— Що головне у вашій роботі?

— У роботі я завжди керувався таким правилом: зрозумій людину і допоможи їй. Сьогодні надія на ліпше — це віра у свої сили. Що головне?.. Щоб у кожної людини в хаті був хліб, тепло, світло, діти мали в чому ходити до школи. Мені особливо болить стан справ на селі. Може, тому, що все життя трудився на землі. Я непримиренний противник того, що, мовляв, в області ми все одно нічого самі не зможемо вирішити. Стара психологія багатьох керівників: ходити весь час по чиновницьких кабінетах з простягнутою рукою — може, хтось щось дасть!

— Василю Павловичу, але багатьом це і вдається.

— Звичайно, винятки бувають. Та погоду сьогодні такі господарники не роблять. Я взяв за мету відвідати кожного депутата облради на його робочому місці. Найперше — керівників сільськогосподарських підприємств. Треба не лише в сесійній залі добре володіти словом. А й показати, на що здатні в діях. Говорити, слава Богу, вміємо... І мені приємно, що майже всі наші депутати — керівники — вмілі господарники. У господарствах, які очолюють депутати облради Турак і Трачевський з Горохівського району врожайність зернових, картоплі і цукрових буряків не падає, а поголів'я у тваринництві збільшується. Тут немає затримки з виплатою зарплати. Часто скаржимося, що на Поліссі бідні землі. І це — правда. Але як добре справи йдуть в Олександра Ткачука з села Пульмо Шацького району. Отже, можна нормально працювати і в нинішніх складних соціально-економічних умовах.

— Скажіть, будь ласка, ви любите навчати підлеглих? Знаєте, як часто буває: ось кажуть я господарював, то в мене все ладилося... І пішло — поїхало...

— Я ніколи не робив і не робитиму такого: якщо я керівник — то найрозумніший. У роботі дається взнаки набутий досвід, власна позиція, якесь своє переконання. Але я ніколи, не вислухавши, не поміркувавши, не буду робити висновків. Тим паче, нав'язувати свою точку зору. Але, коли я твердо переконаний, то, звичайно, можу сказати, що робити треба тільки так. І моралі читати не буду.

— Знаю вас багато років, ще коли працювали головою колгоспу. Людина ви спокійна, витримана. А буває так, що вас виводять з себе?

— Як і кожна людина, я десь нервуюся, переживаю, чимось невдоволений. Але злість на підлеглих не зганяю. До тих проблем, які не можна вирішити сьогодні, ставлюся по-філософськи — вирішимо завтра. Завжди стараюся бути людиною.

— Ви задоволені тим, що робите?

— І так, і ні. Зробив щось добре, допоміг людині —задоволений. На жаль, кожний день стикаюся з багатьма проблемами, які розв'язати важко. Але можу спокійно сказати сам собі: роблю все, що в моїх силах. Хоч сам я особисто можу зробити мало. Навіть, якщо в мене є велике бажання. Спираючись на депутатський корпус області, можна досягти бажаного успіху. Цим правилом я керуюся щодня.

— А результат?

— Є. І не один. Вдалося підійти до реального розв'язання важливої для нашої області проблеми —розширення Шацького національного природного парку. Тепер парк займатиме не 32 тисячі, а майже 49 тисяч гектарів. Сподіваємося, буде видано указ Президента України, який узаконить новий статус земель. Розроблено проект організації парку, де передбачено будівництво інфраструктури, спрогнозовано демографічну ситуацію, зайнятість населення. Фінансування здійснює фонд «Європейська природна спадщина». Важливу роль в цій справі відіграли депутати облради від Шацького району.

— Сім місяців ви працюєте головою обласної ради, мабуть, є вже певний досвід. Як вважаєте: достатньо у вас прав, щоб відчувати себе впевнено в робочому кріслі голови облради?

— Прав достатньо, щоб вміло ними розпоряджатися, з ділом застосовувати. Вважаю, що самоврядування дає широкий простір для власної ініціативи. Правда, ми самі на місцях іноді невміло це використовуємо. А якщо і робимо щось нове, то, дивись, оглядаємося: а що скажуть вище? Є в нас, наприклад, сільські ради, які за власний рахунок утримують дитячі садочки, ремонтують дороги, допомагають школам, вчасно виплачують своїм працівникам зарплату... Люди в селі вчаться заробляти гроші. Таких керівників, сільських голів, ми всіляко підтримуємо. А щодо себе, думаю, я — на своєму місці.

— Василю Павловичу, недавно сільські та селищні голови Волині побували у воєводствах Республіки Польща. Що вони там робили?

— Вчилися у польських колег, як жити в умовах самоврядування. Як збирати податки, використовувати їх... Поляки до нас приїжджали. І в нас є що показати, чимось добрим поділитися. Не треба опускати руки, мовляв, все, кінець світу...

— Оптимізм — це добре. Але, буваючи в поліських селах, особливо, де проживають багатодітні сім'ї, то чорна біда — очі виїдає...

— Я не обходжу тих проблем, що маємо. І мені болить, коли з далекого поліського села приїжджає на прийом мати, на руках якої — 10 дітей, а пенсії не дають вже кілька місяців. Чоловік в КСП не одержує зарплати. Сьогодні ми особливу увагу приділяємо багатодітним сім'ям. Про них всіх знаємо. У кожному селі, селищі, місті такі сім'ї — на особливому рахунку, щоб і світло було в їхніх оселях, тепло, діти мали щось смачне до столу. Особисто контролюю, коли йдеться про розподіл гуманітарної допомоги, що надається багатодітним родинам.

— В області — два перших керівники: голова обласної ради і голова облдержадміністрації. Як ділите владу? Чи бувають непорозуміння?

— Влада у кожного своя, але мета у нас — одна: як зробити так, щоб волинянам жилося краще. Ось над цим і працюємо. Повірте — і жодних непорозумінь. Хоч в роботі все буває. З Борисом Климчуком — добрі робочі й товариські стосунки. Нема чого нам ділити.

— Про роботу ми дещо з'ясували. А ось як відпочиває, проводить вихідні голова облради?

— Нічого оригінального. Вихідних майже не маю. За містом маю дачну ділянку, де люблю бувати рано-раненько, коли тільки сходить сонце. Є в мене латочка трави, по якій я ходжу босим. Дуже люблю калину. Росте вона і на дачній ділянці, і на могилі матері.

Вів розмову
Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про заходи щодо поліпшення соціального захисту інвалідів

У зв'язку з відзначенням 3 грудня 1998 року Міжнародного дня інвалідів, з метою привернення уваги суспільства до проблем інвалідів та поліпшення їх соціального захисту, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Кабінету Міністрів України:

1) вжити дієвих заходів щодо забезпечення в повному обсязі фінансування за рахунок Державного бюджету України заходів по соціальному захисту інвалідів, передбачених Законом України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні»;

2) забезпечити пріоритетне державне фінансування існуючих підприємств, що виготовляють протезно-ортопедичні вироби та засоби реабілітації для інвалідів, а також створити нові вітчизняні підприємства цього профілю на основі кооперації з кращими світовими виробниками продукції такого асортименту, у тому числі з залученням іноземних інвесторів;

3) розробити та впровадити спільно з Національним банком України механізм накопичення на рахунках Фонду України соціального захисту інвалідів певної частини коштів, що сплачують комерційні банки як відсотки за користування тимчасово вільними залишками коштів Державного бюджету України;

4) заборонити вилучення на позабюджетні рахунки Кабінету Міністрів України або Міністерства праці та соціальної політики України цільових коштів відділень Фонду України соціального захисту інвалідів, що перебачені для створення робочих місць, призначених для працевлаштування інвалідів і на здійснення заходів щодо їх соціально-трудової та професійної реабілітації;

5) рекомендувати відділенням Фонду України соціального захисту інвалідів та відповідним державним адміністраціям використовувати до 20 відсотків зазначених цільових коштів на соціальний захист інвалідів та виплату їм матеріальної допомоги;

6) забезпечити протягом 1999 року обладнання установ соціального захисту населення спеціальними засобами і пристосуваннями, а також внести відповідні зміни до Правил дорожнього руху з метою створення умов для безперешкодного доступу інвалідів та під'їзду їх автотранспорту до адміністративних будинків органів державної влади, об'єктів соціальної інфраструктури, підприємств, установ та організацій — як перший етап виконання вимог статті 26 Закону України «Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні»;

7) заборонити підприємствам зв'язку всіх форм власності встановлювати для інвалідів І і II груп та сімей, в яких два або більше інвалідів, оплату послуг електрозв'язку за місцеві телефонні розмови з квартирних телефонів при погодинному (похвилинному) обліку їх тривалості;

8) вирішити питання щодо трансляції з 1 січня 1999 року по державних телеканалах актуальних, суспільно значущих, спортивних програм та новин з сурдоперекладом і літеровим титруванням тривалістю не менше 10 годин на тиждень у час, зручний для інвалідів та осіб з вадами слуху;

9) внести зміни до Положення про порядок і умови надання пільг щодо орендної плати орендарям майна державних підприємств, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 лютого 1996 року № 271, щодо надання пільг з орендної плати громадським організаціям інвалідів;

10) підготувати та подати до Верховної Ради України проект Закону України про ратифікацію Угоди «Про ввіз матеріалів освітнього, наукового і культурного характеру» від 22 липня 1950 року та Протоколу до неї від 26 листопада 1976 року — в частині, що стосується вирішення проблем інвалідів, зокрема сліпих;

11) рекомендувати Раді міністрів Автономної Республіки Крим, обласним, Київській і Севастопольській міським державним адміністраціям розглянути питання щодо забезпечення фінансування видатків на здійснення заходів з фізичної культури та спорту інвалідів безпосередньо через відповідні фінансові управління.

2. Обласним, районним, міським, районним в містах, селищним та сільським радам рекомендувати:

1) заслухати на найближчих сесіях звіти відповідних виконавчих органів про виконання рішень рад щодо соціального захисту і державної підтримки інвалідів та надіслати їх до 1 березня 1999 року Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів;

2) залучати представників громадських організацій інвалідів до участі у підготовці рішень органів місцевого самоврядування з питань вирішення проблем інвалідів;

3) встановлювати для громадських організацій інвалідів пільги щодо орендної плати, а також плати за комунальні послуги;

4) прийняти рішення про виділення не менше 10 відсотків новозбудованого житлового фонду для потреб інвалідів.

Голова Верховної Ради України
О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
3 грудня 1998 року.
№ 291-XIV.

Хроніка. Факти. Події

✔ **Пекін**

Мільярд — хіба це багато?

Сьогодні розпочинається візит міністра закордонних справ Бориса Тарасюка до Китайської Народної Республіки. Як повідомили на брифінгу в МЗС України, основна мета поїздки — пожвавлення економічних зв'язків.

Україна планує збільшити товарообіг із КНР (цього року він перевищує один мільярд доларів). Так, Пекіну пропоновано закуповувати турбіни у харківського заводу «Турбоатом» та інше обладнання для електростанцій. Обговорюватиметься й ідея створення спільного підприємства з випуску автобусів на базі львівського заводу. Україна зацікавлена у постачанні в КНР військової техніки та зброї (тут Київ та Москва є конкурентами на китайському ринку).

Під час візиту йтиметься і про співпрацю в гуманітарній сфері. Зокрема, проблеми взаємовизнання дипломів та наукових ступенів, підтримка вивчення китайської мови в Україні. Візит Бориса Тарасюка триватиме до 14 грудня. Міністр також відвідає Шанхай.

✔ **Брюссель**

Співпраця триває

Міністр закордонних справ України Борис Тарасюк узяв участь у засіданнях комісії Україна—НАТО та Ради Євроатлантичного партнерства на рівні міністрів закордонних справ у Брюсселі, де підписав меморандум про заснування офісу зв'язку НАТО в Україні. Офіс, як намічено, розпочне роботу наступного року. Комісія Україна—НАТО обговорила і питання виконання двосторонніх програм співпраці. За інформацією українського МЗС, основні заходи плану виконано, в тому числі в рамках Ради Євроатлантичного партнерства і програми «Партнерство заради миру». Обговорювали також перспективи розвитку операцій СФОР, участі України в миротворчих операціях у Боснії та Герцеговині.

✔ **Ашгабат**

Усе впирається в «Газпром»

В Ашгабаті поновлюються туркмено-українські переговори з поставок газу в Україну. Рішення про це прийнято минулого тижня під час телефонної розмови президентів Сапармурата Ніязова та Леоніда Кучми. Делегацію України очолить голова правління національної акціонерної компанії «Нафтогаз України» Ігор Бакай. Перший раунд переговорів відбувся в суботу в Ашгабаті і завершився безрезультатно. На переговорах ішлося про поставки 20 мільярдів кубометрів газу. Цю щорічну квоту зафіксовано в підписаній 29 січня Угоді про поставки туркменського газу в Україну до 2005 року. Проте експорт газу досі не поновлено — через відсутність твердої домовленості України, і Туркменистану з «Газпромом».

✔ **Лондон**

Якщо мертві, то чому?

Великобританія докладає активних зусиль, щоб отримати остаточне й офіційне підтвердження інформації із Чечні про знайдені там чотири тіла. 3 жовтня на території республіки було викрадено британців Пітера Кеннеді, Дарела Хікі, Рудольфа Пейчі та новозеландця Стенлі Шона. Їх і знайшли мертвими. Між тим, британська компанія «Грейнджер телеком», співробітниками якої були ці люди, підтримувала зв'язок з їхніми викрадачами і минулого тижня мала інформацію про те, що вони живі. Їх могли вбити тільки внаслідок погано підготовленої операції зі звільнення.

✔ **Нью-Йорк**

Розмістити спостерігачів

Рада Безпеки ООН обговорила ситуацію в Афганістані. До порядку денного ввійшли дискусії про становище в цій країні та розгляд питання про можливості створення там ефективного механізму для запобігання серйозним порушенням прав людини. Ініціатива щодо його створення означає розміщення в Афганістані цивільних спостерігачів.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.

Можливо, наступним генсеком ООН стане українець

А поки що Міжнародна фундація Українського літопису має намір видати книгу «ООН. Україна», присвячену 50-річчю участі нашої країни в діяльності цієї організації

Мабуть, голова парламентського Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин Геннадій УДОВЕНКО може почуватися сьогодні іменинником. З одного боку: 50-річчя Загальної декларації прав людини має прямий стосунок до його нинішньої роботи. З іншого: ця дата — одна з найвизначніших в історії ООН. А з цією організацією в діяльності Удовенка пов'язано дуже багато: він головував на сесії Генеральної Асамблеї і в Раді Безпеки, був Постійним представником України при ООН, директором Управління секретаріату цієї організації...

— Геннадію Йосиповичу, ви як представник України обіймали в ООН досить високі керівні посади. Але поки що ніхто з України не був генеральним секретарем! Як гадаєте, коли це станеться?

— Ситуація така. Усього в ООН п'ять регіональних груп, і генеральними секретарями вже були представники чотирьох з них: Західної Європи, Азії, Латинської Америки й Африки. Залишається Східноєвропейська група. Насамперед, вона має вибороти право обрати від себе генсека ООН. І тоді вже висувати свого кандидата зможе й Україна, яка, до речі, задає нині у Східноєвропейській групі тон. Словом, у нас є підстави сподіватися, що наступним генеральним секретарем ООН стане представник України. Це може відбутися через п'ять, десять років — терміни називати важко, адже повноваження Кофі Аннана можуть бути продовжені.

— Участь України в діяльності Об'єднаних Націй можна поділити на два етапи: до набуття незалежності й після. Якою є специфіка нашої діяльності в організації тоді й тепер?

— Передусім зазначу, що ми — держава—засновник ООН. Більше того, тодішній український міністр закордонних справ Дмитро Мануїльський був головою комітету, що працював над текстом статуту Об'єднаних Націй. Отож ми можемо пишатися нашим внеском у становлення організації. Щодо радянських часів, то ми постійно намагалися, аби наш голос почули. Звичайно, особливість тодішнього становища полягала в тому, що формально в ООН ми були незалежною державою, а насправді — частиною іншої. Тобто годі було й думати про власну політику. Але хочу віддати належне радянському МЗС: там розуміли роль України в ООН і не перешкоджали нашим ініціативам. Хоча, звісно, ми погоджували їх із центром.

Коли 24 серпня 1991 року Верховна Рада УРСР ухвалила Акт про незалежність України, я зателефонував тодішньому генсеку ООН Пересу де Куельяру. Домовився про зустріч, під час якої й повідомив його про цю подію. Він мені тоді каже: «Геннадію, але це не змінює статус України, для мене вона як член ООН була й залишається незалежною державою». Я погодився, проте наголосив: тепер настають часи якісно нової участі України в діяльності ООН, часи іншого типу відповідальності. І першочерговим нашим завданням в ООН стала робота щодо зміни ставлення до України представників інших держав.

А тепер, безумовно, Україна добре знана у світі своєю власною політикою. Зазначу: величезної популярності ми набули, коли відмовилися від ядерної зброї. Загалом щодо сучасності, то я вважаю ООН гарантом нашої незалежності. Пригадаймо: коли Державна Росії кілька років тому ухвалила постанову про «російське місто Севастополь», наша делегація на чолі з нинішнім міністром закордонних справ прибула до Ради Безпеки ООН і порушила питання про територіальні домагання сусідів. З боку РБ була відповідна реакція.

— Як можна окреслити нинішню діяльність України в ООН?

— Ми послідовно виступаємо за те, щоб в ООН більше уваги приділяли превентивній дипломатії. Краще упереджувати конфлікти, аніж потім їх розв'язувати. Також активну участь Україна бере в миротворчих операціях, політичній, соціально-економічній діяльності. Останні роки намагаємося добитися активнішої участі ООН у розв'язанні проблем країн, які тільки-но трансформують свої економіки — серед них і колишні радянські республіки. Адже нині є офіційно визначена група «країн третього світу», які отримують від ООН певну допомогу. Наш статус і досі не окреслено. Вважаємо, що допомога від ООН, хай і невелика, має бути й нам.

Звісно, постає запитання: що ж нам коштує членство в ООН? На жаль, нині наша країна посідає не почесне друге місце боржника ООН — після США. Донедавна перед нами була ще Росія, але вони зробили великий внесок, і ми їх «обігнали»... Хоча наша дипломатія послідовно стоїть на зменшенні наших виплат до ООН. І, починаючи з цього року, їх було-таки урізано. Але заборгованість залишається. До 1991 року за нас розраховувався СРСР, а коли він розвалився, ми кілька років не платили. І хоча тепер, попри важку економічну ситуацію, зробили досить істотні внески, та все ж боржники № 2. Під час головування на Генеральній Асамблеї мені було досить незручно звертатися до держав-боржників. Зазвичай говорив: «Мені соромно за борг своєї держави, але ж, незважаючи на економічні негаразди, вона виплачує таки якісь суми до ООН...»

Інтерв'ю взяв **Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.**

«Пожартували» хулігани

Таке «хуліганство» не має прецеденту в історії Чехії

У Чехії назріває скандал. Під сумнів поставлено результати недавніх муніципальних виборів у Чехії. На 6 виборчих дільницях, які входять до району Великої Праги, їх визнано недійсними. Міський суд чеської столиці виніс вердикт про недодержання там вимог закону про вибори до місцевих органів влади.

Вибори було зірвано невідомими, які з'явилися на ці виборчі дільниці у формі поліцейських за кілька годин до їх офіційного закриття. Вони зажадали від виборчих комісій передати їм виборчі бюлетені незалежних кандидатів і представників лівих сил країни. При цьому «поліцейські» пред'явили ордер, підписаний одним з празьких суддів.

Обурені діями «влади» прихильники лівих і виборці незалежних кандидатів, об'єднавшись у «комітет з бойкотування незаконних виборів», подали скаргу на порушення закону до суду. В екстреному порядку було проведено розслідування. З'ясувалося, що поліція нікого не посилала на ці дільниці, а підпис судді на ордері — фальшивий.

Гадають, що поліцейську форму надягли звичайнісінькі хулігани. І слід зазначити, що таке «хуліганство» не має прецеденту в історії Чехії. Порушено кримінальну справу за статтею про «злісне порушення громадського порядку». Злочинцям загрожує до 3 років ув'язнення.

Чеська влада опинилася сьогодні у скрутному становищі. Вона має швидко знайти вихід з ситуації, що утворилася. До того ж, на думку деяких політиків, перевибори на території потерпілих виборчих дільниць стануть не найкращим розв'язанням проблеми.

Тим часом, на думку празьких політологів, небажання влади проводити перевибори пояснюється й побоюванням, що виборці просто більше не підуть голосувати, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Серце Софі

Інформаційні агенції світу повідомили: здоров'я популярної актриси Софі Лорен знову погіршилося. Три місяці тому, у Нью-Йорку, з гострою серцевою недостатністю її привезли у клініку. Проте хвороба не відступала, і Софі поїхала лікуватися в Женеву до одного з найвідоміших кардіологів. Але і йому не вдається допомогти кволому серцю Софі.

Кажуть, що в цій змученій тяжкою недугою жінці тепер важко впізнати ту вродливу, темпераментну й оптимістичну Софі, якою вона була ще донедавна. 62-річна актриса мала вигляд подружки свого 30-річного сина Едуардо.

Нині для неї вже проблематично пройти кількасот метрів. Ті, хто її бачив, стверджують, що Софі втратила надію на одужання, впадає в депресії і приречено каже, що має змінити ритм життя, менше працювати, менше хвилюватися. Але хто її добре знає, той розуміє, що кіно — життєвий еліксир для Софі Лорен. Як вона без нього?

Посольство України в Республіці Білорусь глибоко сумує з приводу передчасної смерті першого секретаря, консула посольства **Михайла Івановича МОСКАЛЕНКА** і висловлює співчуття рідним і близьким покійного.

Ми можемо пишатися своїм внеском у становлення ООН

Сага про дріб'язкові ігри і великі рахунки

23 червня нинішнього року «Голос України» опублікував статтю Олександра Голуба «Якщо кримінальні зірки загоряються, значить в Україні це комусь потрібно». Найбільше звинувачень випало на адресу начальника Львівської залізниці. 14 липня газета «Голос України» публікує у відповідь статтю народного депутата Володимира Плютинського «Якщо факти не перевіряють, значить це комусь потрібно». Однак крапки над «і» ще не розставлено.

Зовнішній, видимий, перебіг подій і внутрішні, приховані, пружини конфлікту важко було б осягнути без бодай коротких характеристик дійових осіб та структур, які вони очолюють. Георгій Кирпа — заслужений працівник транспорту України, почесний залізничник, кандидат технічних наук, академік, член президії Транспортної академії України, майже 30 років працює на керівних посадах Львівської залізниці. Від 1985 року — перший заступник, від 1993-го — начальник залізниці. У квітні цього року нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня. Свою колію прокладав змалечку самотужки. Батько помер, коли Георгію було три роки, мати — інвалід з дитинства. Синові, що виріс на Хмельниччині, батьки дали благословення і доленосне ім'я. Успіхів досягнув завдяки працелюбності й професійній та життєвій установці: криницю треба копати там, де б'є джерело. Саме цим він і займається багато років поспіль.

Ось окремі штрихи до портрета багатопрофільного залізничного господарства. Через Львівську залізницю, одну з найстаріших в Україні, здійснюється транспортне сполучення з країнами Західної та Південно-Західної Європи та країнами Прибалтики через Білорусь. На кордоні України в межах Львівської залізниці діють 18 залізничних прикордонних переходів з шістьма сусідніми державами. За обсягами навантаження залізниця посідає третє місце в Україні. Статус міжнародного транспортного коридору накладає специфічні завдання і спонукає до нестандартних рішень. Львівська залізниця зробила вагомий внесок у інтеграцію України в європейську спільноту. Збудовано пункт перестановки вагонів на ст. Ягодин, що прискорило рух пасажирських поїздів на 3,5 години. Свого часу поїзди курсували до Польщі через станцію Брест по Білоруській залізниці, на що витрачалися значні валютні кошти. Витрати окупилися за рік.

Через нестачу грошей на нові пасажирські вагони зусиллями підприємств залізниці організовано капітальне відновлення наявних. Вагонне депо Ковель реконструйоване для цих робіт і має потужність 500 вагонів на рік. Дістали друге життя електрички, які простоювали понад 10 років. Невпізнанно змінився залізничний вокзал станції Львів — архітектурна пам'ятка Західної України. За євростандартами збудовано приміський вокзал у Львові. Здійснено капітальний ремонт десяти вокзалів.

За часів Союзу приділялося дуже мало уваги електрифікації «периферії» — прикордонних районів. На Львівській залізниці рівень електрифікації був найнижчий — 27 відсотків. Для порівняння: на Донецькій залізниці електрифіковано 80 відсотків дільниць, на Придніпровській — близько 70 відсотків. Довелося стрімкими темпами робити «прорив». Упродовж минулих чотирьох років електрифіковано дільницю Красне—Тернопіль—Підволочиськ довжиною 141,5 кілометра. Чимало проектів, що вже реалізовано або втілюються в життя, можна позначити грифом «вперше».

Уперше в Україні за ініціативи і безпосереднього керівництва Г. Кирпи спільно із словацькою фірмою розпочато будівництво об'єкта «Сміттєспалювальна піч» у Дрогобичі. Її потужність — 320 тонн/год. Завод, будівництво якого планують завершити в середині наступного року, нейтралізовуватиме нафтові шлами та інші хімічні продукти, що залишаються внаслідок обробки цистерн. На території депо, неподалік оздоровниць Трускавець і Східниця, накопичено 1600 тонн нафтових відходів. По залізниці їх зібралося 4 тис. тонн, а по всій Львівщині — близько 450 тис. тонн. Львівська залізниця взяла на себе далебі не відомче, а державних масштабів завдання з охорони довкілля й реалізує його власними силами, на власні кошти. Годі й казати, наскільки це складно, коли борги підприємств за перевезення становлять 40—50 мільйонів грн., коли й залізницю не обминула вимушена бартеризація.

На залізниці вперше в Україні розроблено схему рейкозмащування на базі локомотива, що дало змогу зменшити катастрофічний знос гребенів колісних пар. У локомотивному депо Львів-Захід введено в дію дві плазмові установки із загартування колісних пар локомотивів, де тепер здійснюють цю операцію для усіх залізниць України. Вперше на залізниці розпочато дослідне перевезення великовагових автомобілів з вантажами на спеціальних платформах із пониженою підлогою. Практику таких комбінованих перевезень оцінили зарубіжні партнери. Від іноземних залізниць надходять пропозиції про нові маршрути перевезень.

Вокзал станції Львів — архітектурна «візитка» міста

Великі перспективи має проект будівництва колії європейського стандарту на дільниці Львів—Мостиська (до держкордону з Польщею). Здійснення цього проекту започаткує прогресивні швидкісні та комфортні перевезення пасажирів, підніме конкурентздатність залізничного транспорту. Залізницею розроблено інвестиційний проект для залучення коштів на будівництво міжнародного вокзалу і комплексу обслуговуючої інфраструктури у Львові.

Увага до розв'язання соціальних проблем не послабилася навіть за умов економічної скрути. За останні вісім років залізниця купувала незавершені об'єкти житлового будівництва, швидкими темпами здавала їх в експлуатацію і зміла скоротити квартирну чергу з 9 тисяч до 4,8 тисячі сімей. Залізниця має добре оснащену мережу медичних закладів — 18 лікарень і 17 поліклінічних відділень із сучасним обладнанням. У дорожній клінічній лікарні вперше в Україні відкрито Центр здоров'я жінки, центр вертебрології і сколіозу та реконструйовано за євростандартами терапевтичне відділення.

Перелік можна продовжувати. Багатогранна діяльність Львівської залізниці повсякчас привертає увагу ЗМІ. Лише впродовж 1998 року у регіональних та загальноукраїнських виданнях опубліковано десятки статей.

Електрифікацію дільниці Красне—Тернопіль—Підволочиськ завершено

10 липня народний депутат України Олександр Голуб передав Голові Верховної Ради України О. Ткаченку депутатський запит «Про наслідки державно-комерційних дій керівництва Львівської залізниці». Перевірку викладених фактів було доручено Рахунковій палаті Верховної Ради України. 18 вересня ц. р. група відповідальних працівників Рахункової палати підсумувала результати перевірки окремих питань фінансово-господарської діяльності Львівської залізниці. Резюме акту перевірки: кримінальних діянь чи фінансових порушень не виявлено. По суті усі факти, наведені О. Голубом, спростовано. Наведу лише один витяг з акту щодо «спонсорства».

«Постачання товарів на вказану суму зазначеним організаціям, дитячим і лікувальним установам не є фінансовою допомогою, а є безбанківською формою розрахунків між господарюючими суб'єктами та державним бюджетом, згідно із складеними протоколами взаєморозрахунків Головного управління Державного казначейства, Львівської залізниці та зазначених вище установ і організацій. Вказані заліки проведені на підставі відповідних розпоряджень Кабінету міністрів України. Копії протоколів та листи погоджень на проведення заліків до акту додаються».

Аналогічні коментарі — за всіма пунктами висунутих звинувачень. Оскільки висновку про кримінальний характер дій керівництва Львівської залізниці немає, напрошується питання про правові наслідки опонентів. Георгій Кирпа уже подав позовну заяву до суду. Згодом Феміда оприлюднить свої висновки.

У епіцентрі конфліктної ситуації опинилася центральна транспортна клінічна лікарня (ЦТКЛ) та її головний лікар Едуард Гофман. Вікна цієї лікарні, багатої і добре устаткованої, акурат навпроти вікон управління залізниці. Зовсім поряд, по суті на одному майданчику із Дорожньою клінічною лікарнею. Свого часу Едуард Гофман зумів відокремитися й знайти патронат для свого медичного закладу. Апелюючи до керівництва Міністерства транспорту України, він добивається створення на базі ЦТКЛ галузевого центру охорони здоров'я та медичного страхування.

А у зверненнях висловлюється тривога з приводу «свавілля з боку місцевих органів внутрішніх справ і можливого знищення унікального комплексу».

Хто ж цей руйнівник, якому байдуже до проблем здоров'я залізничників? Це — той самий Георгій Кирпа. Та водночас на адресу Верховної Ради й Міністерства транспорту йде потужний потік інших листів — від трудових колективів залізниці. У них — своя думка про так звану страхову медицину, а саме: у зверненні трудового колективу залізниці на ім'я голови Рахункової палати В.Симоненка від 30.10.98 р. йдеться: «працівники залізниці і пенсіонери не можуть користуватися цією лікарнею, бо там введено платне обслуговування, що суперечить галузевій угоді». Далі вони пишуть про те, що ЦТКЛ при розподілі майна залізничного транспорту в 1991 році була зареєстрована в Фонді державного майна України як орендне підприємство, а в статуправлінні Львівської області — як державне підприємство. Це призвело до значних фінансових перевитрат та подвійного фінансування — з державного бюджету, та повного платного лікування через страхову компанію «Трансмедстрах», співзасновником котрої є той таки Е.Гофман.

Компетентні органи шукають кінці у цих карколомних сюжетах. Та чим би вони не завершилися, а на стотисячний колектив пляму кинуто. А тепер виправдовуйся і пояснюй: чи ти украв, чи у тебе вкрали...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Час і порозумнішати!

Будь-якому починанню дано певний час для, так би мовити, становлення. Це стосується і газети «Факты и комментарии». «Юному обдарованню» (реєстраційне свідоцтво видано 14 серпня 1997 р.) з легкою усмішкою прощаються такі милі пустощі, як винайдений «загальний тираж» (цікаво, невже сюди входять і гонорарні відомості?). Та коли «дитя» починає публікувати словечка на кшталт «сфальсифікувала», то їй, «дитині нерозумній», час би запам'ятати найпростішу істину, що, звинувачуючи, треба знати позицію щонайменше двох сторін.

Трохи більше професіоналізму, і «Ф і К» знали б, що «Голос України» публікував на прохання миколаївців документи щодо приватизації «Миколаївського глиноземного заводу». Інша річ, що «до редакції потрапив робочий варіант "Звернення..."», як повідомив у своєму листі в «Голос України» перший заступник міського голови Миколаєва з питань діяльності виконавчих органів ради. І вини «Голосу України» в цьому немає.

У листі редакція просить дати відповідні пояснення. Це «Голос України» зробить неодмінно. Тож, «молоді й гарячі» з «Ф і К», ретельніше, ретельніше треба працювати.

Фракція «Громади» висловлює щире співчуття народному депутату України Мкртчяну Юріку Степановичу з приводу тяжкої втрати — смерті його матері

МЕЛІКЯН Гегецик Сергіївни.

У номер

✔ Закарпаття

Спокій їм лише сниться

З початку повені в Закарпатській області госпіталізовано 3637 хворих. Оглянуто лікарями 531103 особи.

Відселено з підтоплених територій і тимчасово розміщено в родичів, сусідів, у санаторіях, дитсадках 2224 родини. 30 сімей одержали житло, укладено 50 угод про купівлю-продаж житла.

Тим часом продезинфіковано 228 джерел водопостачання, проведено 183 бактеріологічних аналізи питної води, відбудовано 722 із 769 кілометрів пошкоджених шляхів.

У постраждалі від повені райони продовжує надходити допомога — з України та з-за кордону.

✔ Вінниця

Боржники — на «канікулах»

Вінницькі комунальники, послугами яких користуються 90 % підприємств, а також усе міське населення і частина сільського, заборгували державі 122,1 мільйона гривень. Проте замість того, щоб накласти штраф на боржників, податківці відпустили їх, так би мовити, на канікули — перенесли сплату заборгованості на весну.

За словами голови ДПА у Вінницькій області І. Кальниченка, податківці не можуть ставити під удар підприємства, які забезпечують людей теплом, водою й електроенергією. Тому до закінчення опалювального сезону до них не застосовуватимуть примусові заходи стягнення платежів.

✔ Тернопіль

Нема відчуття власності, як і «живих» грошей

Регіональне відділення Фонду державного майна у Тернопільській області провело засідання «круглого столу» на тему «Приватизація на Тернопільщині: проблеми і перспективи». В ньому взяли участь народні депутати України, представники Фонду державного майна, керівники ряду приватизованих підприємств. Як повідомив голова регіонального відділення ФДМ Михайло Шкільняк, за п'five років в області приватизовано 1637 об'єктів загальнодержавної та комунальної власності, утворено 303 відкритих акціонерних товариства. В агропромисловому комплексі 224 підприємства перейшли у колективну власність.

Проте приватизація, на жаль, не дала «живих» грошей, потрібних для розвитку виробництва.

✔ Суми

Будемо з бензином

Підписано протокол намірів про спорудження у Шостці спільного україно-російсько-американського нафтопереробного заводу. Кошторисна вартість проекту майбутнього підприємства — 70 мільйонів доларів. Щорічно на ньому перероблятимуть півмільйона тонн нафти, з якої виготовлятимуть авіаційний гас, високооктановий бензин і дизельне паливо.

✔ Запоріжжя

Наступ на термітів

До боротьби з термітами у 20 приватних будинках, розташованих у чотирьох районах обласного центру, буде залучено фахівців Українського інституту механічної обробки деревини та Київського політехнічного університету.

За словами головного санітарного лікаря міста Запоріжжя Валерія Близнюка, терміти «поселилися» тут у будинках, споруджених ще на початку століття. Яких тільки заходів для їх ліквідації не вживали, але радикального способу так і не вдалося знайти.

✔ Київ

Новий акорд для... таксі

У Вінниці, Києві, Луцьку працюють таксі, на яких встановлено лічильники, розроблені столичним товариством «Акорд-Т». Тим часом триває випробування й нових унікальних електронних приладів. Зокрема, апарату, що контролює та зберігає в пам'яті всі необхідні параметри, які характеризують роботу таксі на лінії: оплачуваний пробіг, загальний пробіг, число посадок, простій тощо.

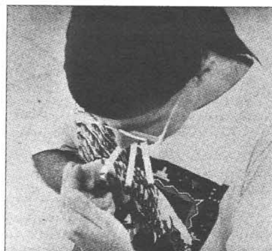
Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА (ДІНАУ).

Випробування на міцність

Акцизна політика, хоч-не-хоч, випробовує виробника на міцність

Якщо київська «Прима» після останніх акцизних штормів відчутно не подорожчала, це свідчить про міцні нерви тих, хто її випускає. Вони, судячи з усього, свідомо стримують ціну, щоб не втратити споживача, і досить солідного (кияни й черкащани «тримають близько половини офіційного тютюнового ринку країни). При цьому компанія «Реемтсма-Київ», за словами її генерального директора Сергія Палійчука, в нинішньому році сплатила 250 млн. грн. податку до держбюджету і є найбільшим в Україні платником тих-таки акцизних зборів. (Такою вона й залишиться — з огляду на те, що «покерувати» акцизами, схоже, дозволять і місцевим органам влади.)

Тютюн — продукт дражливий: податки податками, а Міністерство охорони здоров'я все-таки недарма попереджає. І нікуди від цього не подінешся, треба дбати не лише про економіку, а й про екологію. Тому Київська тютюнова фабрика, яка простояла на одному місці понад сто років, вирішила перебратися за місто. За два роки зведено стіни, встановлено новітні виробничі лінії, що відповідають нормам екологічної безпеки і для працівників, і для довкілля. Прикметно, що на новосілля приїхали не лише наш Прем'єр-міністр та голова столичної держадміністрації, а й панове з Німеччини: директор гамбурзької штаб-квартири фірми «Реемтсма» та голова її правління. Перші могли похвалитися добрими умовами для зарубіжних інвесторів, другі — прикладом вдалого інвестування. Фабрика стане до ладу наступного року, тут отримають

роботу 1000 осіб, а надходження до бюджету зростуть ще на 200 мільйонів гривень.

Павло БЕЛЬБАС.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Сертифікат у тумані

Хто повірить у невинність підприємця?

Прагнення України увійти до світової спільноти в рамзі економічного партнера гідне всілякого заохочення, але ще на початкових етапах його реалізації породжувало побічні ефекти. Один з них — сертифікація продукції.

Змучені органами стандартизації підприємці нещодавно отримали надію на краще, але доля 12 пункту славнозвісного указу «Про деякі заходи щодо дерегуляції підприємницької діяльності» виявилася такою, що цілком залежить від розв'язання конфлікту між Держкомпідприємництва і Держстандартом. Сьогодні указ діє без цього пункту, що саме по собі навіть дуже непогано — набрали чинності положення, що регламентують проведення контролюючими органами перевірок підприємців. Держкомпідприємництва вже затвердив форму і порядок ведення журналу реєстрації перевірок, який на сьогоднішній день є найефективнішим засобом від свавілля запопадливих контролерів. Але годі сподіватися, що на цьому благодатному грунті пишним цвітом розцвіте вітчизняне дрібне і середнє підприємництво.

Необхідність сертифікації взагалі не підлягає сумніву — держава має гарантувати своїм громадянам безпеку присутньої на ринку продукції. Але як зрозуміти заповзятість Держстандарту з приводу обов'язкової сертифікації товарів, якість яких вже підтверджена міжнародними стандартами ISO? Про причини, можливо, розкаже робоча група, яка перевіряє діяльність цієї установи. Принаймні, без її вердикту відповідний законопроект не буде винесений в парламент на друге читання. Українські стандарти, на відміну від міжнародних, на жаль, не передбачають контролю за проміжними стадіями виробництва продукції, тому не можуть гарантувати її якість. Тим часом отримання сертифіката забирає в підприємця вельми круглі суми. Причому доходить до абсурду. Скажімо, якщо дитяча іграшка прикрашена декількома кольорами однієї фарби, то сертифікат треба отримувати (оплачувати) на кожний колір окремо... А іноді для приведення у відповідність з українськими стандартами імпортеру доводиться погіршувати якість і споживчі властивості продукту — як, наприклад, у випадку з миючими засобами.

Практика свідчить: поки що єдине досягнення Держстандарту — засилля на українському ринку імпортних товарів контрабандного походження, про якість і безпеку яких часто і говорити не доводиться. То чи не простіше зробити процедуру сертифікації більш доступною і відкритою, особливо, враховуючи те, що служить вона інтересам споживача, а не відомчим амбіціям Держстандарту?

Сьогодні підприємець, отримуючи сертифікат, змушений доводити відповідність свого товару якимсь стандартам, які нікому, крім Держстандарту, не відомі. А як же презумпція невинуватості? Для підприємця набагато зручніше зобов'язати виробничника самостійно перевіряти відповідність продукції існуючим стандартам, які мають бути відомі всім і кожному. Тоді підприємцю не доведеться проходити процедуру багатовитратної сертифікації.

Володимир ПРОДИВУС,
президент Міжгалузевої науково-виробничої фірми «Нові технології харчової промисловості».

Не певен — не набавляй

Ціни

Кілька тижнів тому голова Донецької облдержадміністрації видав розпорядження про заходи щодо недопущення необгрунтованого підвищення цін. І хоча в постанові Кабміну, від якої відштовхувалося місцеве керівництво, йдеться лише про регулювання цін на низькооктановий бензин та дизельне пальне, в Донецькій області цей перелік значно розширено. Документом передбачено встановлення граничних надбавок на 21 вид продовольчих, 8 видів непродовольчих товарів, а також на нафтопродукти.

Розмір націнки на вітчизняний товар обчислюватиметься від відпускної ціни підприємства, на імпортний — від митної вартості. «Найпрозорішим» і найлегшим для перевірки є ринок товарів місцевого виробництва. Значно важче з продукцією інших областей чи імпортною, тим паче, що така закупівля зазвичай здійснюється через посередника, і не одного. Підприємство, яке завищить ціни, буде оштрафоване в розмірі 200 відсотків необгрунтовано отриманої виручки, а сама виручка поповнить бюджет. На керівника підприємства накладатиметься адміністративний штраф у розмірі 85 гривень.

Місцеві керівники не втомлюються нагадувати, що завдяки вжитим заходам ціни на основні харчові продукти і пальне впали. Але, по-перше, чому таке ефективне «лікування» застосовано лише через місяць після обвалу гривні? А по-друге, де гарантія, що цього часу ціни самі не прийшли б у відповідність із попитом за всіма законами вільного ринку і без втручання «зверху»?

Найболючіше таке регулювання вдарило по дрібних торговцях, адже віднині посередник-оптовик робить максимально дозволену «накрутку», аби хоч якось застрахуватися від інфляції. До того ж у зв'язку із зростанням курсу долара власники ринків підняли ставки збору і розцінки на послуги, щоб компенсувати витрати торговцям, які орендують місця на ринках. Треба порушувати або розпорядження голови держадміністрації або податкове законодавство.

— «Регулювання» цін повністю суперечить нормам права й економіки, — вважає голова Донецького обласного союзу підприємців малого й середнього бізнесу та ремісників Олександр Хряков. — Це введення Держплану, комунізму — називайте, як хочете. Будь-який суд може вирішити справу на нашу користь, адже діяльність підприємців регулюється тільки законами України. На жаль, чиновники не розуміють, що грають з вогнем.

Ще донедавна підприємці, які придбали торговий патент, сподівалися, що це обмежить втручання держави в їхню діяльність. Вийшло так, що державна адміністрація тепер диктує, з якими націнками продавати товар, і тим, хто авансом сплатив внесок до бюджету, і тим, хто абсолютно «чистий» перед податковою адміністрацією та численними контролюючими органами.

Від нових обмежень «плачуть» і багаті. Серед непродовольчих товарів, які потрапили до списку, — холодильники, телевізори, відеоапаратура, пральні машини, фотоапарати. І якщо спроби утримати ціни на хліб та молоко ще можна виправдати благородними намірами, то логіку, за якою контролюватимуться ціни на імпортну побутову техніку, яка не є предметом першої потреби, збагнути важко. Віднині комерсанти позбавлені можливості не тільки здорової конкуренції, а й маневру: не таємниця, досі продавці техніки регулювали вартість товарів залежно від попиту і сезону.

Термін дії розпорядження встановлено до 1 січня 1999 року. Поки що зроблені магазинами запаси товарів дають змогу не припиняти торгівлю. Втім, комерсанти, стверджують що дешевше «домовитися» з перевіряльниками, ніж виконати розпорядження адміністрації.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Поки рядові покупці звикають до нових цінників, з'явилася категорія людей, яка цікавиться цінами професійно.

Адвокат Лазаренка пропонує заставу. Женевський прокурор — в'язницю. Що вибере Слідча палата?

(Початок на 1-й стор.).

— Ця сума відповідає розміру двох фінансових операцій, що стали причиною розгляду, — сказав Гуллі-Харт журналістам. — Мій клієнт згоден залишитися в Швейцарії, щоб дати вичерпні пояснення. Він відкидає висунуті проти нього звинувачення.

На свободі, додав адвокат, його підзахисний зможе зібрати свідчення своєї невинності. Нині, сказав він, Лазаренкові висунуто єдине звинувачення: у «відмиванні грошей» через швейцарські банки. Також адвокат заявив, що не схильний драматизувати наявність у Павла Лазаренка панамського паспорта. За його словами, підприємці України й Росії часто користуються паспортами інших держав, щоб полегшити поїздки за кордон. Гуллі-Харт сказав також, що, за його інформацією, цей паспорт Лазаренко отримав ще до набуття чинності відповідного закону України, який забороняє подвійне громадянство. За інформацією агенції «Інтерфакс-Україна», власник паспорта Панами може без візи перебувати в Швейцарії до трьох місяців.

Тим часом генеральний прокурор Женеви Бернар Бертосса, повідомляє ІТАР-ТАКС, підтримує пропозицію слідчого Каспера-Ансермета про продовження терміну перебування Павла Лазаренка під вартою. Він вважає, що в інтересах слідства утримувати заарештованого у в'язниці слід ще три місяці — «через ризик втечі чи змови на шкоду слідства». Що вибере Слідча палата — заставу чи в'язницю, з'ясується завтра.

Усунути претендента...

А вимога «Громади» — повернути лідера партії в Україну і тут, у «своїй хаті», розібратися з тим, що сталося... Про це заявили на прес-конференції в УНІАНі перший заступник керівника партії Володимир Тахтай, заступник голови парламентської фракції «Громади» Станіслав Сафронов та член цієї фракції Тетяна Задорожна.

Вони назвали інцидент, що стався з Павлом Лазаренком у Швейцарії, «черговою брудною провокацією», не раз заявляли, що швейцарські власті вчинили це на замовлення української сторони. Якої саме, уточнити не могли, як і довести документально, лише послалися на начебто усне повідомлення їм посла Швейцарської Конфедерації в Україні. І загалом, заявили «громадівці», в цьому інциденті вплутані не лише Україна і Швейцарія, а далебі більше держав. І це, мовляв, — масштабна міжнародна інтрига, спрямована проти інтересів України.

Представники «Громади» висловили незадоволення діями швейцарської сторони, зокрема, їхнім відомим слідчим, а також — занепокоєння начебто неадекватною реакцією офіційної української влади, зокрема Президента України та МЗС. А щодо конкретної інформації безпосередньо інциденту з Павлом Лазаренком у Швейцарії, то, скажімо, пані Задорожна повідомила, що Павло Іванович панамського паспорта на швейцарському кордоні не пред'являв. Такий документ, виданий у 1994 році, у нього було знайдено в речах, і цей паспорт начебто є якийсь спеціальний. Представники «Громади» також заперечували зв'язки Павла Івановича з лідером відомого підмосковного солнцевського угруповання Михайловим («Михасем»), у тому числі наявність у «Михася» начебто посвідчення помічника тодішнього прем'єра Лазаренка. На прес-конференції однопартійці Павла Івановича також висловили припущення, що повертався він нетрадиційним шляхом через Швейцарію, як нейтральну державу, з міркувань безпеки. Знову ж таки, наводячи ці та інші факти, представники «Громади» звертали увагу на брак точної інформації і саме цим пояснювали деякі висловлені суперечності.

* * *

До речі, у Генеральній прокуратурі триває інтенсивна й активна робота над зверненням до Верховної Ради України з приводу отримання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата Павла Лазаренка. Про це на традиційному брифінгу в адміністрації Президента України повідомив його прес-секретар Олександр Мартиненко. Разом з тим, відповідаючи на запитання журналістів про те, яким є ставлення глави держави до інциденту, що стався у Швейцарії, Олександр Мартиненко зізнався відверто, що про це поцікавиться у Леоніда Даниловича він не встиг.

А. Б.

Думки з приводу

Олександр КАРПОВ, фракція НДП:

— Є проблема конкретна: з яким паспортом затримано народного депутата України? Якщо ми даємо відповідь, тоді розкручується загальна схема того, що відбулося.

Як відомо, порушено справу, де сказано про причини її появи. Якщо на це запитання дамо відповідь, то стане зрозуміло, про що йдеться.

А те, що з боку Верховної Ради, державної влади повинні бути зроблені певні кроки, сумнівів не викликає.

Віталій КОНОНОВ, фракція Партії зелених:

— Коли народного депутата України затримують за межами України, то це, мабуть, не сприяє доброму іміджу нашої держави. А з другого боку, якщо людина порушила закон, то хоч би хто це був, —чи то прем'єр-міністр, чи то президент, — вона мусить відповідати перед законом своєї держави, у своїй країні. Ось ці два постулати мають бути головними у висвітленні цієї проблеми.

Віктор РОЄНКО, фракція КПУ:

— Насамперед треба докладно знати, в чому звинувачують Павла Лазаренка. Саме тому навколо його затримання постає чимало запитань, бо ніхто нічого, зрозуміло, нам не каже. Говорять то про паспортний режим, то про відмивання якихось грошей... І справа ще більше заплутується. Окрім того, довкола цієї справи є якась неоперативність, якась незрозумілість. Здавалося б, факт затримання народного депутата є, але звертання до консульства з його боку немає. То немає відповіді посольства, то незрозуміла реакція швейцарської влади... А час іде, і це свідчить або про недосконалість наших правовідносин з іншими державами, або про те, що хтось задумав такий сценарій розвитку подій.

Володимир КОРОЛЮК.

Оголошення

У номер

✔ Одеса

Хай буде світло і тепло!

В Одесі, яка не має автономного джерела електроенергії, сталася подія, що значною мірою визначатиме благополуччя міста: голова облдержадміністрації Сергій Гриневецький, віце-президент компанії «Сіф Енержі» Мішель Віньйон та комерційний директор компанії «Альстом» Жан Картьє підписали угоду про будівництво Одеської ТЕЦ потужністю 500 мегават. Виробленої тут електроенергії вистачить не тільки для Одеси й області, а й на продаж. Вартість будівництва, за попередніми даними, — сотні мільйонів доларів США. Виборові інвесторів, які б узяли участь в реалізації такого масштабного проекту, передував міжнародний тендер, в результаті якого й перемогли всесвітньо відомі французькі фірми.

За контрактом нова ТЕЦ має бути введена в експлуатацію на початку 2001 року.

✔ Запоріжжя

Портовики слів на вітер не кидають

Майже утричі більше вантажів, ніж торік, переробив із початку року колектив Бердянського морського торгового порту.

Стає реальністю й комплекс для перевантаження олії із цистерн просто в танкери на шостому причалі. Фірма «Агроклас» обіцяє закінчити роботи до кінця року. Як повідомив начальник порту Анатолій Рєзников, новий комплекс дозволятиме завантажувати щодоби близько півтори тисячі тонн олії.

✔ Київ

Патерик повернувся до сучасного читача

«Києво-Печерський патерик як феномен монастирської культури» — тема дводенної наукової конференції, присвяченої видатній пам'ятці української духовності. Вона відбулася в Національному Києво-Печерському історико-культурному заповіднику.

Науковці, релігійні діячі, ентузіасти охорони пам'яток історії та культури відзначили, що Києво-Печерський патерик — одна з найцінніших перлин європейської середньовічної писемності, велике культурне надбання української нації.

Нині ця видатна пам'ятка повертається до сучасного читача. Подією культурного та духовного життя стало видання «Патерик Києво-Печерський за редакцією написаного 1462 року по Різдві Христовому ченцем Касіяном». Києво-Печерським історико-культурним заповідником і Українською православною церквою він виданий сучасною українською мовою.

✔ Миколаїв

Треба знати своїх героїв

Заставі Одеського морського прикордонного загону, яка розташована в старовинному місті Очакові на березі Дніпро-Бузького лиману, присвоєно ім'я уславленого героя-прикордонника генерала Кузьми Гребенника. Саме тут ще в 20-ті роки, коли відбувалося становлення державного кордону на північно-західному узбережжі Чорного моря, Кузьма Євдокимович почав службу з охорони рубежів Вітчизни й віддав до останку життя був вірний цьому вибору.

✔ Львів

Диктатура моди

Незважаючи на економічну скруту, Львівський будинок моделей «Галмода» продовжує диктувати моду на Західній Україні.

Моделі львів'ян відзначаються лаконічністю, колоритом та чіткістю силуетів.

Фото Володимира ПЕСЛЯКА (ДІНАУ).

Пластмасу — в маси

Вітчизняний стиль

На ВАТ «Луцькпластмас» впроваджено у виробництво низку виробів, поки що унікальних для нашої країни та країн СНД. Продукцію підприємства знають у багатьох країнах Європи. І головне — люди тут мають роботу, одержують зарплату. Освоюють нові види продукції. У підприємства немає боргів.

— Нинішню виробничу стабільність маємо завдяки інвесторам, — розповідає генеральний директор підприємства Віктор Матков. — Два роки тому нами зацікавилася словацька фірма «Хемосвіт», вклала кошти під інвестиційну програму. Створено спільне підприємство «Луцькхім» з виробництва поліетиленової плівки. За цей час інвестори дали нам обладнання, сировину на суму понад три мільйони доларів. І підприємство ожило, стало на ноги, а нині вийшло із своєю продукцією на ринок Європи.

Основна його продукція — поліетиленова плівка для пакування молока та молочних продуктів. За місяць тут випускають до 30 тонн так званої «молочної» плівки і 70 тонн термоусадочних плівок. Власне, тут виробляють продукцію, яку ще кілька років тому ми могли придбати лише за кордоном. Варто згадати, яким дефіцитом були поліетиленові пакети, мішечки для пакування харчових відходів. Нині на підприємстві за рік виробляють дві тисячі тонн плівки для пакування харчових відходів.

Ще одна деталь: ВАТ «Луцькпластмас» — чи не єдине підприємство на Волині, де останніми роками збільшили випуск товарів широкого вжитку. В асортименті їх — понад 100 найменувань. Скажімо, такий незамінний в нашому побуті посуд із пластмас — багатий вибір, широка гама кольорів і форм... Тарілки, миски, чашки, кухлі, креманки тощо виготовлено з поліетилену високого тиску. Продукція має попит у міського і сільського жителя.

Як бачимо, і в нинішніх умовах підприємство може високопродуктивно працювати. Щоб в цьому переконатися, телефонуйте: (03322) 5-01-18, 5-01-51.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Від редакції: *для передплатників «Голосу України» ВАТ «Луцькпластмас» виділило два набори пластмасового посуду власного виробництва.*

Багатство у банках. Скляних

Скадовський консервний — дочірнє підприємство Каховського переробного заводу. Його продукція — томатна паста та сік, соуси, джеми, повидло — розфасована в тару від 40 грамів до 1,5 літра. Сировину постачає район, де добре розвинута інфраструктура: кожне КСП вирощує помідори, що небезпідставно вважаються кращими в Україні.

Фахівці стверджують: для того, щоб завод почав працювати на повну потужність, треба протягом двох років вкласти в нього 2—3 млн. доларів. Та вже тепер підприємство модернізують: встановили дві автоматичні лінії, фасувальне обладнання. В планах заводу — довести випуск продукції до 20 найменувань, утричі збільшити виробництво.

Нині на консервному працюють у дві зміни, а пакувальний цех — цілодобово. 165 чоловік ретельно дібраного персоналу вчасно отримують зарплату, а прибуток іде на будівництво нових цехів.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Скадовськ Херсонської області.

Відходи — в доходи

Альтернатива

Багато відходів деревини масово пропадають, псуючи природне довкілля, на лісорозробках, що здійснюються в Буковинських Карпатах. У цивілізованих країнах цьому давно вже поклали край. Перші проблиски раціонального використання цінної сировини почали з'являтися і на теренах Чернівецької області.

Тирса стала дровами

Нарешті знайшлося практичне застосування тирсі та звичайній деревній стружці на Берегометському лісокомбінаті, що у Вижницькому районі. З цих відходів почали виготовляти паливні брикети, які, згораючи, виділяють багато жару. Спаливши тонну цієї продукції, можна одержати вісім тисяч гігакалорій тепла.

Брикети виготовляють методом гарячого пресування. Вони не містять у собі ніяких шкідливих домішок, що робить їх екологічно чистим паливом.

Селяни охоче користуються ними, оскільки відтепер не треба їздити в ліс по дрова. Кидаєш кілька брикетиків у піч — і тепло гарантоване. Попіл від штучних дров можна використовувати для підживлення садів та городів.

... А хмиз — деревним вугіллям

У Плосківському лісництві вперше в Україні почалося випалювання вугілля з відходів низькосортної деревини. Цей продукт, як відомо, використовується для очищення питної води, медикаментозних суспензій, лікеро-горілчаних виробів, застосується при виплавці алюмінію. Раніше його завозили для згаданих потреб із Росії.

Деревне вугілля вважається дуже прибутковим. За тонну карпатського «чорного золота» можна виручати 300—400 доларів США. Значну його частку буковинські лісівники планують збувати зарубіжним споживачам.

«Молочарня» на колесах

Новинка

У ВАТ «Бращлав», відомому далеко за межами держави виробнику обладнання для тваринницьких ферм, освоїли виготовлення пересувного пункту для приймання молока.

В одній половині невеликого контейнера розташовано міні-лабораторію для визначення жирності, кислотності та густини молока. Тут же встановлено електроводонагрівач та протічний фільтр для молока. Друга половина «молочарні» (так заводчани називають новинку) це — резервуар-охолоджувач. Його можна обладнати ємкостями від 0,5 до 1,5 тонни молока.

Нова продукція зацікавила не лише КСП, а й фермерів: бажаючих придбати її виявилося значно більше, ніж сподівалися виробники. Тільки на Вінниччині працюють 900 пунктів приймання молока від населення.

До слова, з початку року селяни Вінниччини здали із своїх дворів молока і м'яса на суму, що дорівнює зарплаті всіх КСП, — майже 27 мільйонів гривень.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Анатолій ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора).

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 193926.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Зам. 0311237.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець — Верховна Рада України